on ka koobastiku suud kas ise kinni varisenud või inimeste poolt kinni aetud, et loomadega õnnetusi ära hoida. 1921. a. kevadel avas salk asjast huvitatud üliõpilasi prof. T a l l g r e n i juhatusel uuesti mõned suud, misläbi võimaldub sissepääs suurepärase koobastiku mõnedesse osadesse. Koobastiku võlvitaolist, nüüd paiguti juba pragunema hakanud liivakivi-lage kannab tihe samast kivist sammastik, kus üksikute sammaste vahe ulatub 1—2 m:ni. Koobastik on õige ulatuslik, kuna juba ühe avatud osa põranda pindala umbes 500 m² annab. Üldse on kuus säärast koobast avatud, kuid sissepääsuta osasid on veel peale nende. Koobastik ulatub Tallinna maantee alt läbi. Tõenäoliselt on koobastik inimeste tegevusel kujunenud, kuid missuguseil asjaoludel ja kas seda on tarvitatud ka sõja-aegse peljupaigana, on esialgu otsustamata (125. joon.).

J. Pääsuke'se foto E. R. M. kogudest.

126. joon. L u u n j a m a a s t i k E m a j õ e ä ä r e s. Luhal paistavad saod ja kuhjad. Jõe poolt ulatuvad luhale vanad jõe koolud.

Aluspõhja kattev lahtine aines on sügavamal glatsifluviaalne liiv ja kruus, pealpool aga vahelduva paksusega moreenmaterjali-kiht. Seesuguse koosseisuga on kihelkonna loodeosas esinevad voored ja muud kõrgendikud. Kihelkonna keskmise kergelt-lainelise kühmade- ja seljakuteala vormid moodustab aga enamasti punakas põhimoreensavi, mis sisaldab rohkesti rändmunakaid, osutades mannerjää-alust teket. Puhta savi lademeid leidub siin-seal kõrgendikkude vahelistes lohkudes, nagu Vesneri mõisa ja Sahkapuu talu lähedal. Neid kasutatakse seal telliskivide valmistamiseks. Peipsi madalikus on pind enamasti liivane.